

عنوان مقاله:

ضرورت بکارگیری رویکرد معماری بیوفیلینگ در شهرها

محل انتشار:

بیست و یکمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید مسعود موسوی حسنی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهری

میثم ذکاوت - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی گرمسار، گرمسار، ایران

آرزو مومنیان - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی گرمسار، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

با افزایش روزافزون جمعیت جهانی، افزایش هزینه های مصرف انرژی و همچنین تاثیر آن بر محیط زیست، بسیاری از سازندگان برای مقابله با این چالش ها، از روش های نوآورانه ساخت وساز سبز و طراحی بیوفیلیک استفاده می کنند. ساخت وساز سبز به مجموعه ای از طراحی و شیوه های ساختمانی آگاهانه با استفاده از عناصر طبیعی گفته می شود که بازده انرژی یک ساختمان را افزایش و در عین حال اثرات زیست محیطی و اکولوژیکی آن را کاهش می دهد. از دیرباز معماری سنتی شهرهای ایران حائز اهمیت بوده و عامل اقلیم به عنوان یک پارامتر ویژه در طراحی، مورد توجه بوده است. با توجه به اینکه اکثر انگاره های معماری نوین غربی هستند. انسان ها در دوره شهرنشینی کنونی از ساختمان های بتنی خسته شده و به طبیعت روی آورده اند تا با ترکیب عناصر طبیعی در فضاهای ساختمان ها و شهرها، رفاه خود را افزایش دهند. علم طراحی بیوفیلیک یا بیوفیلیا اثبات می کند که زندگی بهتر در محیط هایی امکان پذیر است که توسط گیاهان و فضای سبز احاطه شده باشند. هدف این مقاله ضرورت بکارگیری رویکرد معماری بیوفیلینگ در شهرها با روش توصیفی-تحلیلی می باشد. نتایج نشان می دهد با توجه به صنعتی شدن، زندگی آپارتمانی و در نتیجه بیماری های روحی و روانی، جوامع بشری را در معرض بحران قرار داده است. محققین و دانشمندان راه حل های بسیاری در حوزه سلامت معرفی کرده اند، یکی از این راه حل ها، تحریک حواس انسان از طریق مولفه های معماری بیوفیلیک است که در نهایت موجب سلامت جسمی، روانی و اجتماعی افراد خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری، معماری بیوفیلینگ، شهرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043439>

